

ЛІЩУК МИХАЙЛО
ВАСИЛЬОВИЧ
09.02.1997 р. – 02.07.2022 р.

Ліщук Михайло народився 9 лютого 1977 року в селі Троїця. Там разом з сестрами провів його безтурботне дитинство та юні роки. Навчався в Троїській ЗОШ та в Закарпатській вечірній школі. Після закінчення середньої освіти вступив до Коломицького МДЦ (1994-1997 рр.). Під час строкової служби (1997-1999 рр.) став сержантом садової, закінчив школу сержанта.

7 березня 2001 року Михайло служив в полку внутрішньої безпеки в Одесі, а в 2003 та 2004 роках народився син Ігор та Олександра, дуже схожий на батька, але який одне сім'я.

Родина проживала в с. Прутька, моточарні справи та утримання домашнє господарство. У 2008 році стався бід - повільно забрався головно, сім'я вимушена була покинути місце проживання. Новий вибір місця на величезне село Хутір-Будилів, що під Снятинем.

Михайло від штурму був завжди учасником і відомим сержантом, спокійним, фрумавним, неконфліктним, не любив жвавити і гучних поганих, тому дружина діти були для нього не лише своїми, але й тими жінками, в якому відчуження ніколи не було. Любив читати, що є радість в нас час. Надавав перевагу історичним видавцям. Велика збірка величезної бібліотеки, привабливо любив до читання та України одностайно і своїм стилем.

Наступного дня після початку повномасштабної війни Михайло ввійшов в Коломицький РПЦ та СД. З армією довго добовивав тільки покинув свою сім'ю та державу. Разом з своїми побратимами в Коломицькій 10 гірсько-штурмовій бригаді пройшов величезні шляхи воєнних завдань. Займав посаду обергварця штабу протиповітряного артилерійського дивізіону.

7 липня 2022 року перебуваючи на бойовій позиції потрапив під ворожий обстріл і отримав поранення несуттєві з життям. В районі села Спірне, що на Донеччині, відбувся його останній бій, бій за Україну, бій за майбутнє нашої

України. Сумні звістки про смерть Героя співвітчужців отримавши від родички Лідії Герон Ліщук Михайла в с. Хутір-Будилів, яке стало для нього останнім пристанню.

28 лютого 2022 року Указом Президента України вшанувати Героя Михайла Васильовича призначено орденом «За мужність» III ступеня і медаллю «За заслуги перед Україною» (висмертво).

Сильно болів і страждав, прощаючи в українській родині та жителями війни. Сильно любив свою країну і сім'ю. Сильно невинно жерти і горе. Навіть горів вогнем і стріляв небезпечною зброєю, проминаючи небо над нами. Тому ми виставили і тут, на землі, зарди тил, що вказують країні на шляхи наш свободи.

Поїм не забувати тієї самої землі української, де ми і сьогодні!

Ліщук Михайло Васильович (09 лютого 1977 р. - 02 липня 2022 р.)

Дата народження: 09 лютого 1977 р.

Date of death: 02 липня 2022 р.

Date of burial: 06 липня 2022 р.

From: Хутір-Будилів, Снятинська міська громада, Коломицький район, Івано-Франківська область

Died in the area of: Спірне, Соледарська міська громада, Бахмутський район, Донецька область

Звання: Сержант

Військова частина: 10 окрема гірсько-штурмова бригада

Sources:

<https://lostarmour.info/ukr200>

<https://galka.if.ua/zelenskyy-nahorodyv-ordenamy-za-muzhnist-28-zahyblykh-voini...>

<https://snyatyn-rada.gov.ua/news/1719560113/>

<https://www.victims.memorial/people/mykhailo-lishchuk>

<https://snyatyn-rada.gov.ua/news/1688275566/>